

KARATE : iets voor Christenen of occult Zen-boeddhisme?

Bron: <http://www.rapidnet.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

► Op de cover van de 1992-uitgave van de Bob Jones Universiteit's *BJU Review* staat een afbeelding van een zwarte-gordel karatemeester en senior aan de BJU, Jim Pitts, in volle karate-uitrusting, met open Bijbel, en de "uitnodiging" gevend, terwijl de rest van de leden van BJU's "Kampioenen voor Christus karate-team" in gebed knielen bij hun sintelblokstenen. Op de binnencover staat een afbeelding van Jim Pitts terwijl hij vier stenen breekt met zijn rechterarm, terwijl de andere teamleden kijken met hun Bijbels open. De redacteur van de *Review* verklaart:

"Kampioenen voor Christus is een van de vele verschillende, extensionele groepen die elke week de Universiteit uitgaan om het Evangelie te brengen aan mensen in gans het zuidoosten. Deze extensionele bediening geeft alle studenten de kans om hun zielenwinnende begaafdheden bij te schaven, een aanmoediging te zijn voor anderen, en hun vaardigheden te gebruiken om God te verheerlijken".

► Vele andere zogenaamde jeugd-en-evangelisatie bedieningen promoten de oosterse vechtsport als middel om de jeugd te motiveren in evangelisatie, geestelijke oorlogvoering, enz. Voorbeeld: het 1992 *Baptist Bulletin* (→ GARBC) bevat een artikel over een ABWE zendelingsteam (man en vrouw) die "tieners Gods kracht in hun levens helpen te begrijpen" door het uitoefenen van zijn (de echtgenoot) karatebekwaamheden ("zoals het breken van planken met zijn handen en demonstraties met samurai-zwaarden en nunchaku's") op de GARBC jeugdbijeenkomsten. Het zendelingsteam beweert "tieners Gods kracht in hun levens te willen helpen begrijpen ... en hen te motiveren om met God mee te werken in de geestelijke strijd van de huidige tijdperk".

► Zou een christen voor zijn "zielenwinnende bekwaamheden" karate moeten leren, en kan deze "vaardigheid" gebruikt worden "om God te verheerlijken?" En wat heeft karate van doen met de realiteit van "Gods kracht" in het leven van een tiener? Alhoewel men het moeilijk kan vinden te zien hoe de zogenaamde "bekwaamheid" van karate kan of zou gebruikt kunnen worden door de Heilige Geest om verlorenen tot Christus te leiden, moet onze allergrootste vraag deze zijn: Bestaat er een filosofie, tegengesteld aan het Christendom, die aan de wortel ligt van karatebeoefening?

► Karate heeft een unieke en ongewone geschiedenis. Het werd eeuwenlang doorgegeven van zenmeester tot boeddhistische monnik, van mond tot mond, en altijd in strikte geheimhouding. Zelfs vandaag kan alles wat in karate gedaan wordt, teruggevoerd worden tot een of ander principe van zen-boeddhisme. Een Indische boeddhistische priester, genaamd Bodhidharma, in de 6de eeuw n.C. in China, stelde karate-technieken en yoga-meditaties samen voor het verenigen van geest, ziel en lichaam. (Onder de Chinese stijlen zijn daar *kung fu* of *gung fu*, *wu shu*, en *pa kua*. *Tai kwan do* en *hapkido* zijn Koreaanse stijlen). Karate is duidelijk een mentale en morele oefening - inderdaad, een spirituele ervaring. In elke sessie is er een gezamenlijke inspanning om geest, ziel en lichaam te verenigen, net zoals Bodhidharma zocht te doen met zen-priesters.

Karate is gebaseerd op principes van bestudeerde lichaamsbewegingen die de karateliefhebber moet ontwikkelen tot een gezond, goedgecoördineerd persoon, zowel fysiek als mentaal. De Chinese karatemeesters beschouwen karate als een extensie van hun religie. De Okinawa karatemeesters beschouwden het als een levenswijze:

"Het is veeleer een expressie van leven, 24 uur per dag, 365 dagen per jaar. Inderdaad, de levenswijze van karate is een levensfilosofie - een rijke, belonende filosofie indien gedragen voorbij de grens van blijkbaar zelfverdedigingstechnieken, naar het rijk toe van de geest zoekende

discipline. Binnen karate is het potentieel van een nieuw persoon een persoon die groot is in al de bekwaamheden die hem gerespecteerd en zelfzeker maken” (*The Way of Karate*).

► **Karate is Zen** - zo zegt Meester Oyama en vele andere karatemeesters. Zen is een school van het boeddhisme die ook “religie van onmiddellijke realiteit” genoemd werd. Het doel van zen is de student bewust te maken van zijn ware zelf en daardoor een graad van zelfkennis voort te brengen door middel van innerlijke meditatie. Zen-studenten zoeken vrede van de geest door middel van verlichte bewustwording van een intuïtieve wijsheid, waarvan zij vinden dat die nu nog latent (slappend) is in alle mensen. Zen-meditatie tracht “bewusteloosheid” te bereiken door concentratie en bijzondere ademhalingsoefeningen. Karate, gecombineerd met zen-meditatie, wordt gebruikt om de student bij te staan in zijn vraag naar vrede van de geest en berusting bij conflict en spanning.

► Alhoewel velen, in het bijzonder hier in de VS, ertoe neigen veel van de zen-boeddhistische filosofie te veronachtzamen tijdens hun opleiding, bestaat er toch een zekere impact van deze filosofie op elke karatestudent. Dit komt omdat zen-meditatie en yoga-achtige ademhalingsoefeningen integraal deel uitmaken van elk programma van oosterse vechtsport. Als je er werkelijk naar streeft de ware “kunst” van karate te beheersen, kan je de spirituele implicaties ervan niet negeren.

Zen-meditatie voorziet in een valse “innerlijke vrede”. Dit is op zijn best een namaaksel van de vrede die enkel God kan geven. Er is maar één bron van innerlijke vrede - de Heilige Geest (Galaten 5:22). Wij kunnen kiezen tussen zelfcontrole door de Heilige Geest, of de zelfcontrole van zen. En met de zelfcontrole van zen kan men zich open stellen voor demonisch-geestelijke activiteit, zoals het geval is met elke oosterse meditatietechniek.

Terwijl God ons oproept tot nederigheid, stimuleert oosterse vechtsport menselijke trots. Want het verwerven van meesterschap over je innerlijke zelf door zen, wordt gezien als een volbrenging van je innerlijke zelf. Deze zelftrots dan manifesteert zich door een verlangen jezelf te bewijzen als zijnde superieur.

► Alhoewel sommige voorstanders van een “christelijke” oosterse vechtsport toegeven dat karate haar wortels heeft in het occulte heidense en/of oosterse filosofie, beweren zij ook dat de **primaire** filosofie achter oosterse vechtsport eigenlijk stamt uit oudtestamentische, bijbelse tijden (zij citeren passages zoals Gen. 14:13-16; 2 Sam 6:14; Psalm 144:1; Pred. 9:10 als bewijsteksten), en gaan zelfs terug tot de Hof van Eden! (*Christian Martial Arts*, Tottingham & Tottingham, pp. v & 2). Volgens deze verdedigers deed Satan “vijandelijke invasies” in de ware bijbelgebaseerde oosterse vechtsport, om ze voor zichzelf te veroveren, maar we moeten ze terugwinnen door ze te veranderen “van een Aziatische filosofie naar een ware bijbelgecentreerde christelijke filosofie” (*Christian Martial Arts*, pp. ii & 2). Eens dat deze “dramatische veranderingen” in “benadering” zijn gemaakt, zo wordt ons gezegd, “kan de christen inderdaad oosterse vechtsport aanleren in totale harmonie met zijn wandel met de Heer” (*Christian Martial Arts*, p. v).

Uiteraard is dit dezelfde “logica” die mensen hanteren om gelijk welke wereldse, heidense en/of occulte filosofie of praktijk te “christianiseren”, zoals astrologie (het “Evangelie in de sterren”¹), psychologie, oosterse “geneeswijzen”, magie, pyramidologie, grafologie, numerologie, enz., enz. De logica kan gaan zoals deze:

“Ze [oosterse vechtsport] vindt haar oorsprong bij God [wat ‘bewezen’ wordt met enkele uit hun context getrokken verzen]. Satan stal en/of vervalste ze [onder de valse aanneming dat ‘Satan het niet kan creëren en hij het maar van God steelt’]. We moeten ze terugwinnen en herchristianiseren, en dan kunnen we ze gebruiken ‘om God te verheerlijken’” (*Christian Martial Arts*, pp. 75 & 83).

► Het geweld dat geassocieerd is met karate is alles behalve “christelijk”. Legendarische karatemeesters waren gereputeerd voor hun bovenmenselijke krachten, inbegrepen de bekwaamheid om kleine vogels te doden met een kreet (“de kreet van de doem”), een geheime kennis over hoe een plek op het lichaam lichtjes aan te raken om de dood te veroorzaken (“de aanraking van de dood”), en de bekwaamheid het lichaam van de tegenstander met een blote hand binnen te dringen om zijn

¹ Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Evangelie-Sterren.pdf>.

nog kloppend hart eruit te halen. De ware natuur van deze gewelddadige vormen van expressie gaan uitermate in tegen Gods Woord.

► Hoe kan dan de christen zijn betrokkenheid bij karate of enige andere oosterse vechtsport rechtvaardigen? Dat kan hij niet. Zelfs niet door te beweren dat men zoiets doet om redenen van zelfverdediging, aanleren van discipline, lichaamsoefeningen, enz., enz. (laat staan dit te rechtvaardigen voor evangelisatiedoelinden!). Er zijn andere methoden om deze dingen te bereiken - methoden die niet geassocieerd zijn met schadelijk geweld en valse filosofie.

Eindnoot

The chief source of our information for this report was a special report written by Albert Dager of *Media Spotlight*. Other sources used were various encyclopedias and three books on karate/martial arts: *The Way of Karate*, *Karate Within Your Grasp*, and *Christian Martial Arts*.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)